

Съгласно Санстефанския мирен договор от м. март 1878 г. организирането на държавния живот в Княжество България се възлага на Временното руско управление за срок от 2 години. Берлинският конгрес от м. юли 1878 г. намалява този срок на 9 месеца. Княз Дондуков, неговите помощници и кадровите руски офицери полагат големи усилия за организирането на гражданското управление. В резултат на тези усилия се създава местна власт в българските селища из средите на българското население. Начело на образуваната в Сливен Временна градска управа застава митрополит Серафим. Членове на управата са: Киро Георгакев, Добри Чинтулов, Васил Попович, х. Атанас Хаджикондев, Георги Данчов, Тодор Кювлиев и Васил Стойчев. Болшинството от тях принадлежат към умереното крило. Дейността на Временната градска управа в първите дни след Освобождението се изразява в събирането на иззетото от българите турско имущество, а също и имуществото от държавните сгради и затварянето му в складове, пред които се поставят стражи. По предложение на митрополит Серафим се определят 16 граждани, които да изпълняват длъжността на полицейски стражи и да бъдат в помощ на руското комендантство. Митрополит Серафим отправя молба към княз Черкасски да се застъпи за освобождаването на заточените в гр. Боло, Мала Азия сливенски първенци. Градската управа и руските военни власти полагат грижи за завръщащото се българско и турско население. Събират се средства за подпомагане на по-бедните граждани. Организира се временна градска полиция и се създават условия за нормализиране на обстановката в града до избирането на градско управление през м. април 1878 г.